A Viroplazin klinikai vizsgálata egy kacsafarmon

A Viroplazin nevű, vírusos és mikoplazma-fertőzések leküzdésére alkalmas készítményt elsőként nagyüzemi haszonállatok kezelésében vizsgálták. Baromfiállományok esetében az alkalmazás legpraktikusabb módja az ivóvízen keresztül történő adagolás, amely viszonylag egyenletes hatóanyagszintet és megbízható felvételt biztosít.

A kacsanevelés során a tartással összefüggő tényezők, valamint a vírusos és egyéb fertőző kórokozók jelentős veszteségeket okozhatnak. Ez volt tapasztalható a **Hunent Rt. kelebiai tenyésztelepén** is, ahol a vágási súly eléréséig az elhullási arány körülbelül **4–5%** volt. Az elhullott kacsák esetében a leggyakoribb halálok a Mycoplasma gallisepticum és az E. coli együttes fertőzése által okozott **pleuropneumonia** volt, bár alkalmanként más vírusokat is izoláltak.

13 napos korban egy **100 kiskacsából** álló csoportot különítettek el, és **por alakú Viroplazint** kevertek az ivóvizükbe úgy, hogy minden állat **5–10 mg/ttkg** hatóanyagot kapjon **naponta kétszer**. Ezek a kacsák a gyógyszerrel kezelt vizet fogyasztották, míg az állomány többi része hagyományos ivóvizet kapott. A két csoport tartási és takarmányozási körülményei között nem volt különbség.

A kezelt csoport **7 napon keresztül** kapta a Viroplazint tartalmazó ivóvizet, majd a megfigyelést a **39. napig, vagyis a vágási kor eléréséig** folytatták. Az elhullási arányt és az átlagos testtömeg-gyarapodást követték nyomon.

- **30 napos korban** a kezelt csoport átlagos testtömege **2,16 kg**, míg a kezeletlen csoporté **2,08 kg** volt. A kezelt csoportban az elhullási arány 0%, a kezeletlen csoportban pedig **4,1%** volt.
- A **39. napon** a kezelt csoport átlagos testtömege **3,2 kg** volt, **elhullás nélkül**, míg a kezeletlen csoport átlagos testtömege **3,0 kg**, az elhullási arány pedig **3,9%** volt.

A vizsgálatot egy másik, szintén **100 kacsából** álló csoporttal megismételték, és **hasonló eredményeket** kaptak.

Következtetés
Megállapítható, hogy a **Viroplazin 7 napon át történő alkalmazása az állomány betelepítésekor** jelentősen csökkenti a tartással összefüggő, több tényező által kiváltott betegségek előfordulását a nagyüzemi baromfitartásban, elsősorban az elhullási arány mérséklésével.

Ezzel egyidejűleg **mérhető testtömeg-növekedéshez** is hozzájárul azáltal, hogy csökkenti a betegségekhez kapcsolódó étvágytalanságot és stresszt, ami gazdasági szempontból is kedvező és előnyös.